

**REPUBLIKA E SHQIPËRISË
MINISTRIA E ARSIMIT, SPORTIT DHE RINISË
INSTITUTI I ZHVILLIMIT TË ARSIMIT**

KURRIKULA E BAZUAR NË KOMPETENCA

Lënda: Gjuhë e huaj e parë

Shkalla: IV

Klasa: IX

Tiranë, 2017

IZHA
INSTITUTI I ZHVILLIMIT TË ARSIMIT

PËRMBAJTJA E PROGRAMIT LËNDOR “GJUHË E HUAJ E PARË” (klasa 9)

1	HYRJE	2
2	KORNIZA KONCEPTUALE E PROGRAMIT LËNDOR “GJUHË E HUAJ E PARË”	4
2.1	Qëllimet e programit lëndor “Gjuhë e huaj e parë”	7
2.2	Lidhja e kompetencave kyçe me kompetencat e lëndës	9
2.3	Rezultatet e të nxënit të kompetencave kyçe që realizohen nëpërmjet lëndës “Gjuhë e huaj e parë”	12
2.4	Lidhja e lëndës “Gjuhë e huaj e parë” me temat ndërkurrikulare	17
2.5	Lidhja e lëndës “Gjuhë e huaj e parë” me fushat e tjera kurrikulare	18
2.6	Kompetencat e lëndës “Gjuhë e huaj e parë”	20
2.7	Rezultatet e të nxënit	22
2.8	Ndarja e orëve mësimore	31
3	UDHËZIME METODOLOGJIKE	32
4	UDHËZIME PËR VLERËSIMIN	34
5	TABELA E NIVELEVE SIPAS KLASAVE	38

1 HYRJE

Lënda “Gjuhë e huaj” (anglisht, frëngjisht, italisht, gjermanisht) synon zhvillimin gjuhësor dhe letrar i cili është boshti themelor për rritjen intelektuale, sociale dhe emocionale të nxënësit. Më konkretisht, lënda ‘Gjuhë e huaj’, e aftëson nxënësin në përdorimin e gjuhës për të komunikuar, për të përmbushur interesat e tij personale dhe shoqërore, si dhe për të plotësuar kërkesat e shoqërisë dhe të botës së punës.

Mësimi i gjuhës amtare, i letërsisë dhe i gjuhëve të huaja e ndihmon nxënësin të bëhen individ i pavarur, i lirë, i kulturuar, mendimtar kritik dhe krijues, si dhe i vetëdijshëm për identitetin e tij personal dhe kombëtar. Me anë të leximit të teksteve të letërsisë shqipe dhe asaj botërore (në gjuhën shqipe ose në një gjuhë të huaj), nxënësi zhvillon botën e tij emocionale, pasuron përfytyrimet dhe imagjinatën e tij për botën, çmon dhe vlerëson gjuhët dhe kulturën kombëtare e botërore.

Fusha “Gjuhët dhe komunikimi” nxit dëshirën, kuriozitetin dhe besimin e nxënësit për t’u bërë komunikues i mirë, lexues aktiv e i pavarur dhe shkruar i saktë, origjinal dhe krijues.

Lënda ‘Gjuhë e huaj’ përbëhet nga gjuha e huaj e parë dhe gjuha e huaj e dytë.

Gjuha e huaj e parë fillon në shkallën e dytë (klasa III) dhe mësohet deri në shkallën e gjashtë (klasa XII).

Gjuha e huaj e dytë fillon të mësohet në shkallën e tretë (klasa VI) dhe vazhdon deri në shkallën e gjashtë (klasa XII). Si gjuhë e huaj e dytë mund të jetë: gjuha frënge, gjuha italiane, gjuha gjermane, gjuha angleze.

Kompetencat përcaktohen si njohuri, shkathtësi, vlera dhe qëndrime që nxënësi duhet t’i fitojë gjatë procesit mësimor.

Njohuri është një e vërtetë e arsyetuar dhe e provuar sipas kriterëve të përcaktuara, e kodifikuar në tekstet akademike e ato shkollore apo në vepra të specializuara si produkt i një ose disa dijetarëve apo praktikienëve, ndërtim mendor i realizuar nga personi gjatë bashkëveprimit me

mjedisin ose nga vetëreflektimi për t'u bërë pjesë e trashëgimisë njohëse të tij, si p.sh., njohuri për llojet e teksteve, njohuri gramatikore, njohuri për hartimin e një prezantimi etj.

Shkathtësi është një kapacitet (mendor/fizik) i fituar për të arritur rezultatet e parashikuara, shpesh me shpenzim minimal të kohës ose energjisë ose të të dyjave bashkë. Shkathtësia mund të jetë e përgjithshme ose e veçantë, si: të kuptuarit, të interpretuarit, të menduarit në mënyrë kritike dhe krijuese, zgjidhja e problemeve etj.

Qëndrimet janë një mënyrë e përcaktuar e të menduarit, opinioneve dhe ndjenjave ndaj diçkaje, një ideje, personi ose situatë dhe që ndikojnë në sjelljen e individit. Qëndrimet ndikohen nga njohuritë dhe vlerat dhe janë zakonisht shkaktare të sjelljeve (edhe pse lidhjet mes qëndrimeve dhe sjelljeve nuk janë drejtvizore).

Vlerat janë bindje që ruhen thellë lidhur me çfarë është e rëndësishme ose e dëshirueshme. Ato shprehen nëpërmjet qëndrimeve dhe veprimeve praktike të personave. Disa vlera dhe qëndrime janë respektimi i rregullave të etikës gjatë të folurit, shmangia e fyerjeve dhe paragjykimeve, si dhe format e tjera denigruese të gjuhës, shpirti i iniciativës, serioziteti, vetëbesimi etj.

Puna për ndërtimin e kompetencave kyçe dhe të lëndës ka nisur që në arsimin bazë. Në këtë nivel arsimit nxënësi është pajisur me njohuritë, shkathtësitë, vlerat dhe qëndrimet e domosdoshme për jetën, shoqërinë dhe për botën e punës. Në arsimin e mesëm të lartë, nxënësi has sfida të reja. P.sh., përdorin aftësitë gjuhësore të fituara gjatë shkollimit për të reaguar në situatat e njohura dhe jo të njohura për të (në shkollë, klasë dhe jashtë saj). Gjithashtu ai është i aftë të mbajë qëndrime dhe të komunikojnë në kontekste formale (në një debat në shkollë, në aktivitete me mësues etj).

2 KORNIZA KONCEPTUALE E PROGRAMIT LËNDOR “GJUHË E HUAJ E PARË”

Hartimi i programit lëndor mbështetet në dokumentet kryesore kurrikulare: Korniza Kurrikulare, kurrikula bërthamë për AMU-në dhe dhe plani mësimor i arsimit bazë.

Programi shoqërohet me udhëzues dhe dokumente të tjera në ndihmë të mësuesve dhe të hartuesve të teksteve mësimore.

Përdoruesit e programit janë mësuesit, autorët e teksteve, specialistët e arsimit dhe fakultetet e mësuesisë.

Mësuesit do ta përdorin programin e gjuhës së huaj për të krijuar një tablo të qartë rreth asaj se çfarë duhet të nxëjë nxënësi dhe se si duhet të ndërtojnë mësimdhënien për të pajisur nxënësin me kompetencat kyçe dhe të lëndës, si dhe për të përmbushur kërkesat e programit. Ky program i ndihmon mësuesit të reflektojnë mbi praktikën e tyre të mësimdhënies dhe të koordinojnë punën dhe përpjekjet e tyre për të përmbushur nevojat e nxënësit në të kuptuarin e lëndës dhe përdorimin praktik edhe jashtë ambjenteve shkollore pasi mësuesit janë modele të cilat nxënësi i ndjek në të ardhën. Mësuesit do ta përdorin këtë program për të përcaktuar, monitoruar objektivat e vendosura për t'u përmbushur nga nxënësi në klasë, në shkollë si edhe në një raport më të gjerë.

Autorët e teksteve do ta përdorin programin lëndor për të hartuar tekste që janë në funksion të realizimit të tij. Leximi i kujdesshëm i programit për çdo shkallë dhe klasë do t'i ndihmojë për të siguruar koherencën dhe për të shmangur ngarkesën e panevojshme.

Shënim:* *Botuesit në përzgjedhjen e teksteve rekomandohen t'i referohen tabelës së vendosur në fund të programit e cila pasqyron përputhjen e niveleve gjuhësore sipas Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave dhe shtrirjen e tyre sipas klasave në sistemin arsimor parauniversitar të Republikës së Shqipërisë.*

Specialistët e arsimit mund ta përdorin programin lëndor për qëllime inspektimi, monitorimi, vlerësimi, studimi etj. Vlerësuesit e sistemit arsimor do të mbështeten në këtë program për të parë përmbushjen e standardeve lëndore të përcaktuara për këtë klasë.

Fakultetet e mësuesisë mund ta përdorin programin lëndor për të përshtatur kurrikulat e tyre, me qëllim përgatitjen efektive të mësuesve të ardhshëm, si dhe për praktikën pedagogjike të studentëve.

Përfituesit e programit janë: nxënësit, prindërit dhe komuniteti.

Nxënësi përfiton të nxënit progresiv, zbaton shprehinë njohuritë, veprmtaritë, shkathtësitë, qëndrimet dhe vlerat në lëndën përkatëse dhe bëhet përdorues i mirë i gjuhës.

Prindërit dhe komuniteti mund të informohen për kompetencat që duhet të zotërojnë fëmijët e tyre në lëndën e gjuhës së huaj.

Programi lëndor “Gjuhë e huaj” ka në fokus realizimin e kompetencave kyçe dhe të kompetencave të lëndës. Gjatë punës për përmbushjen e kompetencave kyçe dhe kompetencave të lëndës, nëpërmjet gjuhës së huaj do të realizohen temat ndërkurrikulare, të cilat mundësojnë lidhjen e lëndës me jetën e përditshme, shoqërinë dhe botën e punës. Në program, gjithashtu, përshkruhet lidhja e gjuhës së huaj me fushat e tjera, në mënyrë që formimi i nxënësit të mos jetë fragmentar, por tërësor dhe t’i shërbejë formimit të tij të gjithanshëm.

Realizimi i programit në lëndën e gjuhës së huaj mundëson krijimin e një mjedisi të nxëni të përshtatshëm, inkurajues, motivues, gjithpërfshirës dhe të pasur me material të domosdoshme burimore duke përdorur sa më gjerë dhe në mënyrë efektive TIK-un.

Në program janë përcaktuar njohuritë, aftësitë, shkathtësitë, vlerat dhe qëndrimet për çdo kompetencë të lëndës si edhe për çdo veprimtari, aftësi dhe shkathtësi gjuhësore që kryen nxënësi për formimin dhe konsolidimin e kompetencave.

Gjithashtu programi i jep mundësinë mësuesit të jetë krijues dhe inovativ në punën e tij duke përdorur metodat, strategjitë dhe përjasjet më bashkëkohore në procesin e mësimdhënies, mësimnxënies dhe vlerësimit. Po kështu, në program janë sugjeruar edhe orët mësimore në përqindje për njohuritë që do merren gjatë vitit shkollor.

Diagrama e mëposhtme paraqet se si programi i gjuhës së huaj është pjesë integrale e Kornizës Kurikulare e cila synon një mësimdhënie me në qendër nxënësin, zhvillimin dhe përgatitjen e tij për t’u bërë anëtar i shoqërisë së dijes.

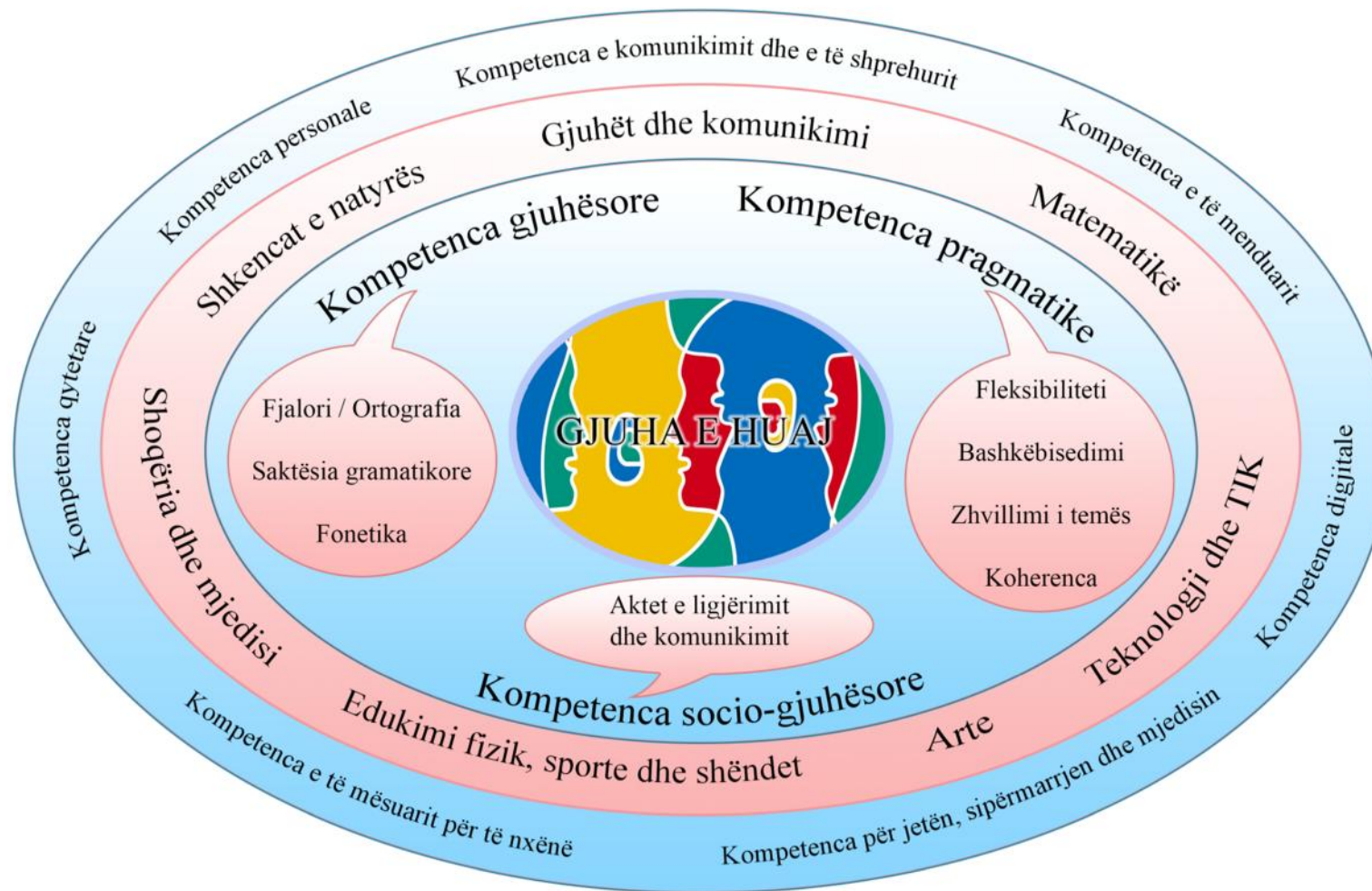

Diagrama 1: Korniza konceptuale e programit lëndor “Gjuhë e huaj”

2.1 Qëllimet e programit lëndor “Gjuhë e huaj e parë”

Qëllimet e lëndës së gjuhës së huaj në arsimin bazë janë:

-)] zhvillimi i aftësive për të folur, dëgjuar, lexuar dhe shkruar tekste të llojeve të ndryshme letrare dhe joletrare, si dhe kultivimi nëpërmjet këtyre teksteve i mendimit kritik e krijues;
-)] përdorimi i gjuhës dhe mjeteve të saj në varësi të situatës dhe qëllimit që kanë nxënësit;
-)] gjetja, kuptimi, analiza dhe vlerësimi i informacioneve.

Programi lëndor “Gjuhë e huaj” për klasën IX është hartuar në përputhje me Kurrikulën Kombëtare të Gjuhëve Moderne për Arsimin Publik Parauniversitar (viti 2000), si dhe në përputhje me Kuadrin e Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët (KPER) dhe synon të arrijë dhe të realizojë standartet e mësimdhënies, mësimnxënies dhe vlerësimit me qëllim që t’i përgjigjet një shoqërie të hapur sipas kërkesave dhe nevojave që shtrohen përpara mësimin dhe përvetësimit të gjuhës së huaj në vendin tonë. Ky program përfshin njohuritë gjuhësore, ndërëndore dhe ndërkulturore të përfituara ndër vite.

Lënda e gjuhës së huaj ka për mision aftësimin dhe orientimin e nxënësit për të vepruar në situata të ndryshme komunikimi në këtë gjuhë. Ajo ka për detyrë të zhvillojë te nxënësi aftësitë e gjuhës gjatë përdorimit të saj dhe t’a edukojë atë me të kuptuarin, pranimin dhe vlerësimin e kulturës dhe mënyrës së jetesës së popujve të tjerë. Programi hartohet mbi interesat dhe karakteristikat e grupmoshës dhe ndihmon në zhvillimin intelektual dhe socio-kulturor të nxënësit duke e bërë atë të pavarur dhe të aftë të përballojë të nxënin gjatë gjithë jetës. Nxënësi, gjithashtu, mëson dhe bindet se gjuha e huaj, si një subjekt aftësisht dhe komunikimi, kërkon kohë dhe praktika të shumëllojshme komunikimi për t’u përvetësuar. Si lëndë akademike, gjuha e huaj është një lëndë kulturash dhe aftësisht.

Referuar Kuadrin të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët, niveli gjuhësor në klasën IX të AMU-së është A2+, duke marrë edhe disa njohuri të B1.

Më poshtë jepet përshkrimi i nivelit A2 sipas shkallës globale.

A 2	Mund të kuptojë fjali dhe shprehje të përditshme që lidhen me fusha të nevojës më të domosdoshme si psh: informacion bazë rreth tij dhe familjes, në dyqan, gjeografia e vendit, puna/ët që bën. Mund të komunikojë për detyra të thjeshta dhe rutinë që kërkojnë shkëmbim informacioni të drejtpërdrejtë për çështje të njohura dhe të përditshme. Mund të përshkruajë me terma të thjeshta aspekte të formimit të tij/saj, mjedisit rrethues dhe çështje të fushave me interes/nevojë të drejtpërdrejtë.
-----	--

Nxënësi në mënyrë ciklike ka marrë njohuritë në klasat paraardhëse duke arritur të jetë një përdorues i nivelit mesatar të gjuhës dhe të përgatitet në klasat e mëtejshme për t'u bërë një përdorues i pavarur i asaj gjuhe.

Niveli A2+ është më i lartë se A2, gjithsesi ato kanë të njëjtat tipare kryesore duke shtuar përshkrues të cilët fokusohen në sasinë e shkëmbimit të informacionit duke përcaktuar si karakteristikë të këtij niveli pjesëmarrjen më aktive të nxënësit në diskutime dhe bashkëbisedime duke u ndihmuar nga bashkëfolësi ose mësuesi. Nxënësi mund të nisë, të vazhdojë ose të përfundojë biseda të thjeshta për tema të njohura për të, si edhe të shprehet me terma të thjeshta për përvojat e tij personale, planet, dëshirat, ngjarjet dhe veprimtaritë e përditshme. Gjithashtu nxënësi krahason objekte dhe ngjarje të ndryshme.

Nxënësi konsolidon bazat e gjuhës që janë të domosdoshme për komunikim, të cilat janë përftuar në nivelet e mëparshme duke demonstruar njohuri, aftësi, qëndrime mbi marrëdhëniet komunikative dhe kulturore në situata të thjeshta, të njohura më parë për të plotësuar nevoja konkrete. Nxënësi prezanton dhe ndërvepron me të tjerët për realizimin e detyrave të dhëna me tema rreth familjes, shkollës dhe shoqërisë, si edhe për kulturën e vendeve të ndryshme duke u ndihmuar nga mësuesi për realizimin me sukses të këtyre detyrave. Nëpërmjet situatave të ndryshme të të nxënit, projekteve kurrikulare dhe ndërkurrikulare realizohet zhvillimi i gjithanshëm i nxënësit në aspektin njohës, gjuhësor, emocional dhe kulturor.

Interesat dhe tematikat në këtë program do të jenë të larmishme, pasi shkalla e ndërgjegjësimit të nxënësit për domosdoshmërinë e mësimit të gjuhës së huaj është më e lartë dhe mësimi i gjuhëve të huaja lidhet me problemet e formimit e të ardhmes së tij si qytetar evropian.

2.2 Lidhja e kompetencave kyçe me kompetencat e lëndës

Realizimi i kompetencave kyçe të Kornizës Kurrikulare gjatë procesit të mësimdhënies dhe nxënies kërkon që mësuesi të lidhë kompetencat kyçe me kompetencat e fushës dhe ato specifike të lëndës për secilën shkallë. Për të realizuar në praktikë këtë lidhje, mësuesi duhet të përzgjedhë metodat, teknikat dhe mjetet e përshtatshme didaktike për realizimin e çdo kompetence dhe rezultati të të nxënit. ***Kompetenca përcaktohet si harmonizim i njohurive, shkathtësive, vlerave dhe qëndrimeve për të trajtuar plotësisht situatat e kontekstit.*** Kur nxënësi përmbush kompetencat gjuhësore, ai njëkohësisht është duke zhvilluar edhe kompetencat kyçe. P.sh., gjatë prezantimeve të ndryshme në orët mësimore të kompetencës së të folurit për të komunikuar dhe për të mësuar, nxënësi përdor edhe mjetet e teknologjisë së informacionit dhe komunikimit dhe realizon kështu edhe kompetencën digjitale. Rezultatet e të nxënit të kompetencave të fushës ku bën pjesë lënda e gjuhës së huaj, pasqyrojnë të njëjtën qasje me rezultatet e të nxënit të kompetencave kyçe në këndvështrimin e domosdoshmërisë së tyre në jetë, shoqëri dhe punë.

Përqasja e adoptuar nga Kuadri i Përbashkët Evropian i Referencave për Gjuhët (KPER) është e orientuar drejt veprimit pasi përdoruesit e gjuhës ose nxënësit konsiderohen si “aktorë shoqërorë” d.m.th. pjesëtarë të shoqërisë të cilët kanë detyra për të përmbushur (të cilat nuk janë vetëm gjuhësore) në rrethana dhe në një mjedis të caktuar dhe brenda një fushe të caktuar veprimi. Komunikimi realizohet nëpërmjet veprimtarive gjuhësore të cilat janë pjesë e një konteksti më të gjerë shoqëror që iu jep atyre kuptim të plotë. Përqasja vepruese merr gjithashtu parasysh burimet njohëse, emocionale, të vullnetshme si edhe tërësinë e aftësive që zotëron dhe vë në jetë cdo individ si një aktor shoqëror.

Në bazë të kësaj përjasjeje çdo formë përdorimi dhe nxënieje e një gjuhe mund të përkufizohet si më poshtë.

Përdorimi i një gjuhe, duke përfshirë edhe nxënien e saj, përfshin veprime të kryera nga njerëzit, të cilët si individë dhe si aktorë shoqërorë, zhvillojnë një numër **kompetencash kyçe** dhe në veçanti **kompetencat e komunikimit gjuhësor**. Ata vënë në zbatim kompetencat që zotërojnë në kontekste dhe kushte të ndryshme dhe kalojnë vështirësitë për t'u përfshirë në veprimtari gjuhësore të cilat përfshijnë proceset gjuhësore që mundësojnë kuptimin dhe prodhimin e teksteve që lidhen me tema dhe fusha specifike duke mobilizuar strategjitë më të përshtatshme për përmbushjen e detyrave që duhen realizuar. Monitorimi i këtyre veprimeve nga vetë pjesëmarrësit çon në përforsimin ose përmirësimin e kompetencave.

Kompetencat kyçe nuk lidhen vetëm me gjuhën por kanë të bëjnë me çdo lloj veprimtarie duke përfshirë edhe ato gjuhësoret.

Më konkretisht, për të realizuar lidhjen e kompetencave kyçe me kompetencat e fushës mësuesi ndjek këto hapa:

-) përzgjedh rezultatin/et e të nxënit për kompetencat kyçe që synon të arrijë nxënësi në shkallën dhe klasën përkatëse;
-) përzgjedh rezultatin/et e të nxënit për kompetencat specifike të fushës që synon të arrijë nxënësi në shkallën dhe klasën përkatëse;
-) duke u bazuar tek kompetencat e përgjithshme dhe ato të komunikimit gjuhësor mësuesi përshtat rezultatin/et e të nxënit për çdo fushë aktiviteti të gjuhës, (me shkrim dhe me gojë): marrja e informacionit (të lexuarit, të dëgjuarit), ndërveprimi (të folurit ndërveprues, të shkruarit ndërveprues), produkti (produkti i të folurit, produkti i të shkruarit) dhe ndërhyrja (përmbledhja, interpretimi, perifrazimi, përkthimi etj).
-) përzgjedh përmbajtjen/et mësimore, mjetet didaktike, metodologjinë e mësimdhënies, përmes të cilave realizon rezultatet e të nxënit;
-) planifikon mësimdhënien duke përfshirë periudhën kohore gjatë së cilës do t'i arrijë rezultatet e të nxënit brenda vitit shkollor;
-) kryen analiza dhe vlerësime të ecurisë së nxënësve pas realizimit të orëve mësimore, detyrave, projekteve, për të verifikuar arritjet e rezultateve të të nxënit për vit mësimor dhe shkallë për fushën gjuhët dhe komunikimi.

Diagrama e mëposhtme konkretizon lidhjen e kompetencave kyçe me kompetencat specifike të lëndës të cilat së bashku i ofrojnë nxënësit informacionin në mënyrë efektive dhe bëjnë që nxënësi të përforcojë hap pas hapi arritjet e tij për të lexuar, shkruar dhe komunikuar duke i bërë funksionale dhe të qëndrueshme aspekte të ndryshme të informacionit, kulturës, shkencës dhe teknologjisë.

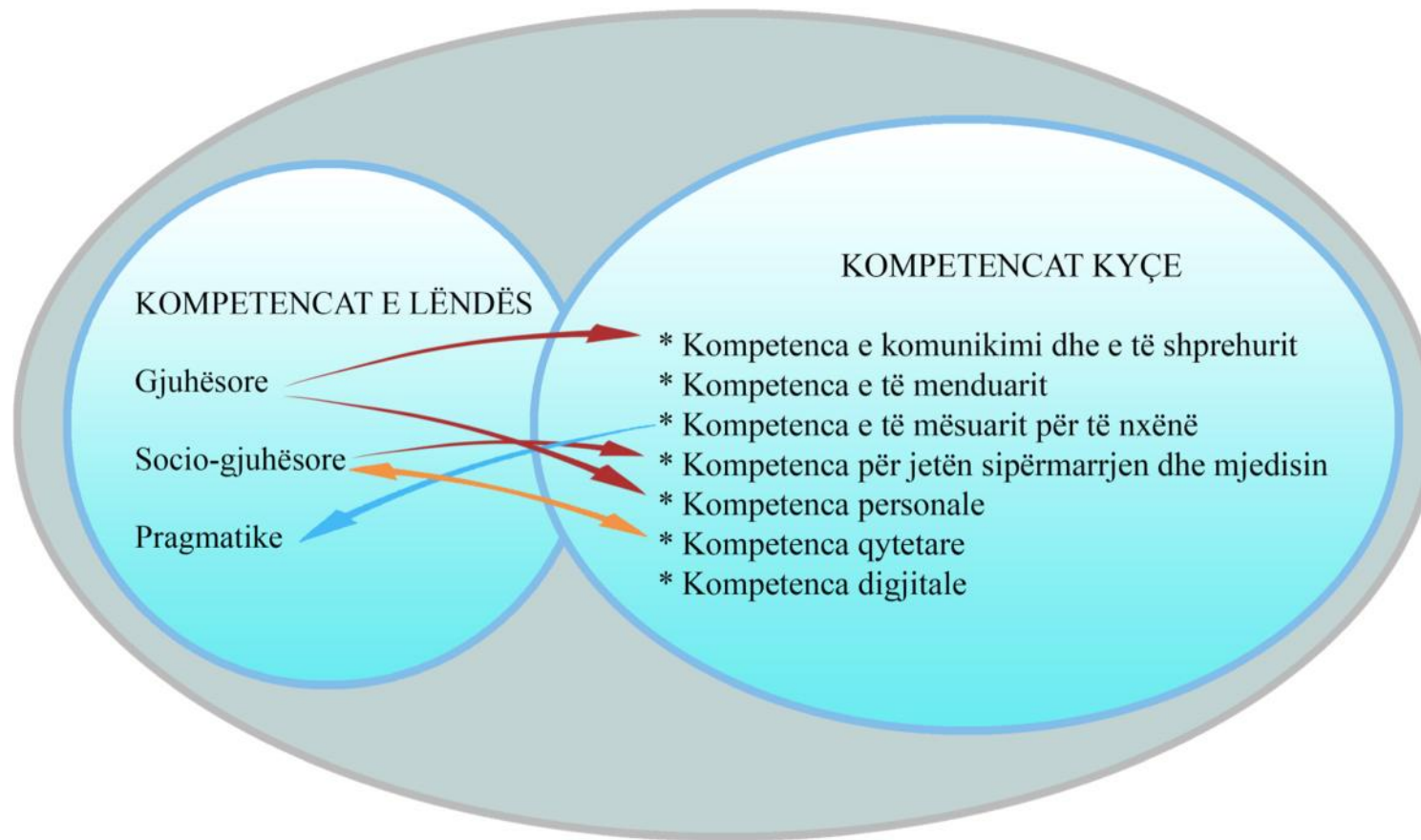

Diagrama 2: Lidhja e kompetencave kyçe me kompetencat e lëndës “Gjuhë e huaj”

2.3 Rezultatet e të nxënit të kompetencave kyçe që realizohen nëpërmjet lëndës “Gjuhë e huaj e parë”

Në kurrikulën bërthamë janë përcaktuar rezultatet e të nxënit për kompetencat kyçe. Këto rezultate përmbushen nëpërmjet fushave të të nxënit. Natyrisht, secila fushë dhe lëndë mund të kontribuojë në disa rezultate të nxëni. Fusha “Gjuhët dhe komunikimi” ndihmon realizimin e të gjitha kompetencave, por më së shumti në kompetencën e komunikimit dhe të shprehurit. Tabela e mëposhtme paraqet rezultatet e të nxënit të kompetencave kyçe që realizohen nëpërmjet lëndës së gjuhës së huaj në këtë klasë.

Kompetenca e komunikimit dhe e të shprehurit

Nxënësi:

-) dëgjon me vëmendje prezantimin e tjetrit dhe merr pjesë në diskutim me fjali të thjeshta, mbi tema të njohura, me kusht që bashkëfolësi të jetë i gatshëm të përsërisë apo riformulojë frazat e tij;
-) shkruan një tekst të shkurtër e të thjeshtë për një temë të njohur;
-) identifikon personazhet kryesore të një tregimi, drame, filmi, kënge, etj. dhe luan rolin e njërit prej personazheve në bashkëveprim me moshatarët;
-) shkruan një kartolinë të shkurtër e të thjeshtë, një urim, plotëson një pyetësor me detaje personale;
-) merr pjesë në bashkëbisedime me moshatarët dhe të rriturit për tema me interes mësimor dhe shoqëror duke bërë pyetje, dhënë përgjigje dhe veçuar informacionin kryesor;
-) prezanton para të tjerëve një projekt për një temë të dhënë, të përgatitur vetë ose në grup, duke gërshtuar forma të komunikimit verbal dhe elektronik, si dhe veprimin praktik;
-) përshkruan me gojë dhe me shkrim një ngjarje të lexuar ose të dëgjuar duke ruajtur rrjedhën logjike të saj;
-) analizon përmbajtjen dhe kuptimin e nocioneve (koncepteve) të reja, duke përdorur leksikun e përshtatshëm;
-) identifikon burime të ndryshme informacioni për arsimim dhe orientim profesional, si dhe zhvillon një plan individual për zhvillimin e karrierës së tij.

Kompetenca e të menduarit

Nxënësi:

-) sqaron me anë të të folurit hapat e zgjidhjes së një problemi të thjeshtë, me të cilin ballafaqohet në një situatë jetësore.
-) identifikon për një temë/ngjarje, personazhet, kohën, vendin, etj;
-) shprehet pro dhe kundër për një mendim, qëndrim, sjellje të manifestuar nga një apo më shumë persona (në klasë/shkollë apo jashtë saj);
-) paraqet në forma të ndryshme (me gojë, të shkruar, grafike, me simbole) argumente për të përforcuar mendimin apo qëndrimin e vet për një problem nga fusha të caktuara;
-) përzgjedh dhe klasifikon informacionin nga burime të ndryshme në bazë të një kriteri të caktuar për një temë konkrete dhe e përdor për marrjen e një vendimi apo për zgjidhjen e një problemi/detyre;
-) përpunon idenë e vet në një projekt me shkrim për një çështje të caktuar duke propozuar qëllimin, aktivitetet kryesore, afatet, vendin, personat, materialet dhe mjetet e nevojshme për kryerjen e tyre dhe parashikon pengesat e mundshme gjatë realizimit.

Kompetenca e të nxënit

Nxënësi:

-) ndjek udhëzimet e dhëna në një tekst për të realizuar një veprim / aktivitet / detyrë që kërkohet;
-) pyet dhe përgjigjet lidhur me tematika nga jeta e përditshme, me një fjalor të thjeshtë;
-) zgjidh në mënyrë të pavarur, por edhe me ndihmën e mësuesit problemin, detyrën e dhënë duke e prezantuar para të tjerëve;
-) grumbullon dhe klasifikon materialet e performancës së vet, për përgatitjen apo pasurimin e portofolit personal;
-) shfrytëzon burime të ndryshme informacioni për përgatitjen e një teme të dhënë;
-) identifikon dhe krahason informacionet e njohura për një temë, çështje apo ngjarje të caktuar nga jeta e përditshme duke përdorur teknika të ndryshme (p.sh duke i shënuar me shenja të ndryshme);

- J krahason përparimin e tij me përvojën paraprake gjatë kryerjes së një detyre apo një veprimtarie të caktuar;
- J përdor portofolin personal si mjet për identifikimin e përparësive dhe mangësive të veta në fusha të caktuara, duke hartuar një plan pune me hapa konkrete për përmirësim;
- J prezanton veten, shkollën, familjen, dëshirat, etj., me fjali të thjeshta;
- J shfrytëzon në mënyrë efikase fjalorët, enciklopeditë dhe teknologjinë informative apo burime të tjera për zhvillimin e një ideje/projektme në bazë klase/shkolle ose jashtë saj;
- J parashtron pyetje për çështje të ndryshme dhe organizon mendimet për të gjetur përgjigje për temën apo problemin ecaktuar duke e videntuar përparimin/vështirësitë deri në zgjidhjen përfundimtare;
- J përdor elementët e portofolit personal për vetëvlerësimin dhe identifikimin e anëve të forta, i shfrytëzon ato për përparimin në mësimet dhe për orientimin për karrierë.

Kompetenca për jetën, sipërmarrjen dhe mjedisin

Nxënësi:

- Ñ përgatit një plan të thjeshtë ditor me shkrim për dy- tri aktivitete ditore, duke pasur parasysh kohën, vendin, materialet dhe mjetet e nevojshme për kryerjen e detyrës;
- Ñ gjen të përbashkëtat dhe ndryshimet ndërmjet aktiviteteve që organizohen në shkollë me ato në shtëpi dhe i përshkruan në mënyrë individuale përmes njëres nga format e të shprehurit, duke i diskutuar në grup;
- Ñ identifikon burimet e nevojshme (materiale, mjetet etj.) dhe i përdor në mënyrë të drejtë për kryerjen e një detyre/aktiviteti në klasë, në shkollë, në shtëpi;
- Ñ përgatit një autobiografi ku prezanton veten, të dhënat personale dhe prirjet që ka për fusha të caktuara, si dhe profesionin e dëshiruar me fjali të thjeshta;
- Ñ përgatit një plan pune një javor;

- Ñ diskuton me një fjalor të thjeshtë për mënyrën e sjelljes së nxënësve në klasë, në shkollë dhe mjedise të tjera në një situatë të caktuar, duke prezantuar idetë nëpërmjet shembujve konkretë;
- Ñ vlerëson rëndësinë e punës individuale dhe në grup për zhvillimin e komunitetit nëpërmjet shembujve konkretë nga jeta e përditshme;
- Ñ analizon pasojat që sjell dëmtimi i mjedisit për jetën e njeriut dhe biodiversitetit duke i paraqitur idetë në formë të shkruar ose në ndonjë formë tjetër të shprehurit, jep mendimin dhe qëndrimin e vet për këtë çështje si dhe organizon aktivitete për mbrojtjen e mjedisit;
- Ñ propozon kriteret për vlerësim të paanshëm të një aktiviteti sportiv, shkencor, teknologjik, artistik, etj., (si anëtar jurie të ngritur në nivel klase, shkolle apo shoqërie civile).

Kompetenca personale

Nxënësi:

- Ñ bashkëpunon me të tjerët pavarësisht prejardhjes, aftësive dhe nevojave të veçanta për arritjen e një qëllimi të përbashkët në aktivitetet në klasë, shkollë apo jashtë saj;
- Ñ bashkëpunon në mënyrë aktive me të gjithë moshatarët (pavarësisht prejardhjes së tyre, aftësive dhe nevojave të veçanta) drejt arritjes së një qëllimi të përbashkët. (projekti/ aktiviteti në bazë klase /shkolle apo jashtë saj);
- Ñ vlerëson vlerën ushqyese të ushqimeve të cilat konsumon, duke i klasifikuar ato në bazë të nevojave të individit për to në situata të ndryshme (gjatë stinëve, sëmundjeve etj.);
- Ñ argumenton nevojën e respektimit të regjimit ushqimor të shëndetshëm dhe rekreacionin ditor, javor apo mujor sipas udhëzimeve të lexuara ose të dëgjura nga mjeku gjatë një diskutimi në klasë, shkollë apo në familje;
- Ñ vlerëson domosdoshmërinë e kushteve higjienike për përgatitjen dhe konsumimin e ushqimeve dhe pijeve, shpjegon rrethanat e mundshme të helmimit nga papastërtia;

<p>Ë zhvillon aktivitete fizike dhe sportive me karakter krijues apo garues duke u përpjekur në arritjen e rezultateve të caktuara, me angazhim dhe sjellje të pëlqyera.</p>
<p>Kompetenca qytetare</p>
<p>Nxënësi:</p> <p>Ë përcakton rregullat e punës në grup në bashkëpunim me anëtarët e grupit;</p> <p>Ë shpreh mendimin duke kërkuar paraprakisht leje nga grupi, respekton mendimin e secilit anëtar të grupit, duke i dëgjuar në mënyrë aktive, vendos duke bashkëpunuar me të gjithë anëtarët, për mënyrat që çojnë drejt përfundimit të një aktiviteti të caktuar;</p> <p>Ë shpreh, dëgjon dhe respekton mendimin e secilit anëtar dhe vendos për mënyrat e përfundimit të një aktiviteti të përbashkët.</p> <p>Ë praktikon të drejtat dhe detyrimet si qytetar në situata konkrete të jetës së përditshme, në klasë, shkollë, komunitet;</p> <p>Ë merr pjesë në përgatitjen dhe organizimin e një votimi të zhvilluar në klasë ose shkollë për një aktivitet të caktuar duke zbatuar rregullat përkatëse dhe raporton me shkrim për rrjedhën e gjithë procesit;</p> <p>Ë përgatit në grup një aktivitet, duke përdorur tolerancën si mjet për promovimin e diversitetit kulturor, etnik, gjinor, fetar, social etj., në shkollë apo në komunitet.</p>
<p>Kompetenca digjitale</p>
<p>Nxënësi:</p> <p>Ë përdor platforma digjitale për mësimdhënien e gjuhëve;</p> <p>Ë përdor teknologjinë digjitale për të gjetur informacionin e nevojshëm;</p> <p>Ë përdor TIK-un për të lehtësuar procesin e të nxënës dhe për të rritur efektivitetin në mësimnxënie;</p> <p>Ë përdor mjetet multimediale për të bashkëpunuar me persona të tjerë dhe për të rritur produktivitetin e tij dhe të nxënës efektiv;</p> <p>Ë bashkëpunon me moshatarët e tij duke përdorur mjetet e telekomunikacionit bashkëpunues, për të hetuar tema mësimore, për të zgjidhur çështje dhe probleme që mund të lindin në shkollë dhe jashtë saj.</p>

2.4 Lidhja e lëndës “Gjuhë e huaj e parë” me temat ndërkurrikulare

Temat ndërkurrikulare janë tema madhore, me të cilat përballet shoqëria tani dhe në të ardhmen. Ato integrojnë fushat e të nxënësve, të cilat ndihmojnë nxënësit të interpretojnë botën dhe të lidhin dijet e marra në shkollë me jetën dhe interesat e tyre. Në Kornizën Kurrikulare dhe në kurrikulat bërthamë janë përcaktuar temat ndërkurrikulare, të cilat janë:

-) Identiteti kombëtar dhe njohja e kulturave.
-) Të drejtat e njeriut.
-) Vendimmarrja morale.
-) Zhvillimi i qëndrueshëm.
-) Mjedisi.
-) Ndërvarësia.
-) Bashkëjetesa paqësore.

Gjuha e huaj zhvillon te nxënësit njohjen e vlerësimin e kulturës dhe traditës botërore dhe kultivon identitetin dhe krenarinë kombëtare. Tema si: të drejtat e njeriut, vendimmarrja morale, mjedisi, zhvillimi i qëndrueshëm etj. mund të realizohen gjatë orëve mësimore të kompetencës së të folurit. Mësuesi mund të krijojë edhe situata mësimore gjatë të cilave nxënësit shprehen në forma të ndryshme: ese, poezi, tregime dhe krijime të tjera me tematikë çështjet e mësipërme.

Punët në grupe dhe projektet që zhvillohen në lëndën e gjuhës së huaj, ndihmojnë në krijimin e aftësive të nxënësve për të jetuar në mënyrë paqësore me të tjerët, me natyrën dhe për të promovuar detyrat dhe të drejtat e individit në një shoqëri të lirë dhe demokratike.

2.5 Lidhja e lëndës “Gjuhë e huaj e parë” me fushat e tjera kurrikulare

Programi lëndor “Gjuhë e huaj” mbështetet në integrimin ndërlëndor. Gjuha e huaj e pajis nxënësin me njohuritë, aftësitë dhe shkathtësitë që sigurojnë suksesin e tij edhe në fushat dhe lëndët e tjera. Kompetencat gjuhësore janë kompetenca që ndihojnë nxënësin në procesin e të nxënimit në të gjitha fushat kurrikulare. Konceptet e njohuritë gjuhësore trajtohen e mësohen më mirë në kontekste të caktuara kuptimore dhe ligjërimore, të cilat lidhen ngushtë me fusha tematike të parashtruara në programin e gjuhës së huaj dhe të trajtuara në lëndët e tjera.

Nxënësi zgjeron fjalorin dhe zhvillon aftësinë e të shprehurit qartë me shkrim dhe me gojë në fushat e tjera.

Gjuha e huaj mundëson nxënësin që të kuptojë dhe analizojë tekste ose mesazhe të ndryshme. Duke lexuar tekste të fushave të ndryshme (gjeografi, qytetari etj.) nxënësi zgjeron njohuritë për atë fushë. Leximi dhe analiza e teksteve letrare ndikon në të kuptuarin e ngjarjeve dhe figurave historike, marrdhënieve historike dhe vlerave shoqërore. Me fushën shoqëria dhe mjedisi janë të lidhura tema si: miqësia, marrëdhëniet familjare, marrëdhëniet në shkollë, koha e lirë, festat etj.

Duke përvetësuar aktet dhe funksionet gjuhësore nxënësi mëson si të komunikojnë me të tjerët në mënyrë korrekte dhe gramatikisht të saktë.

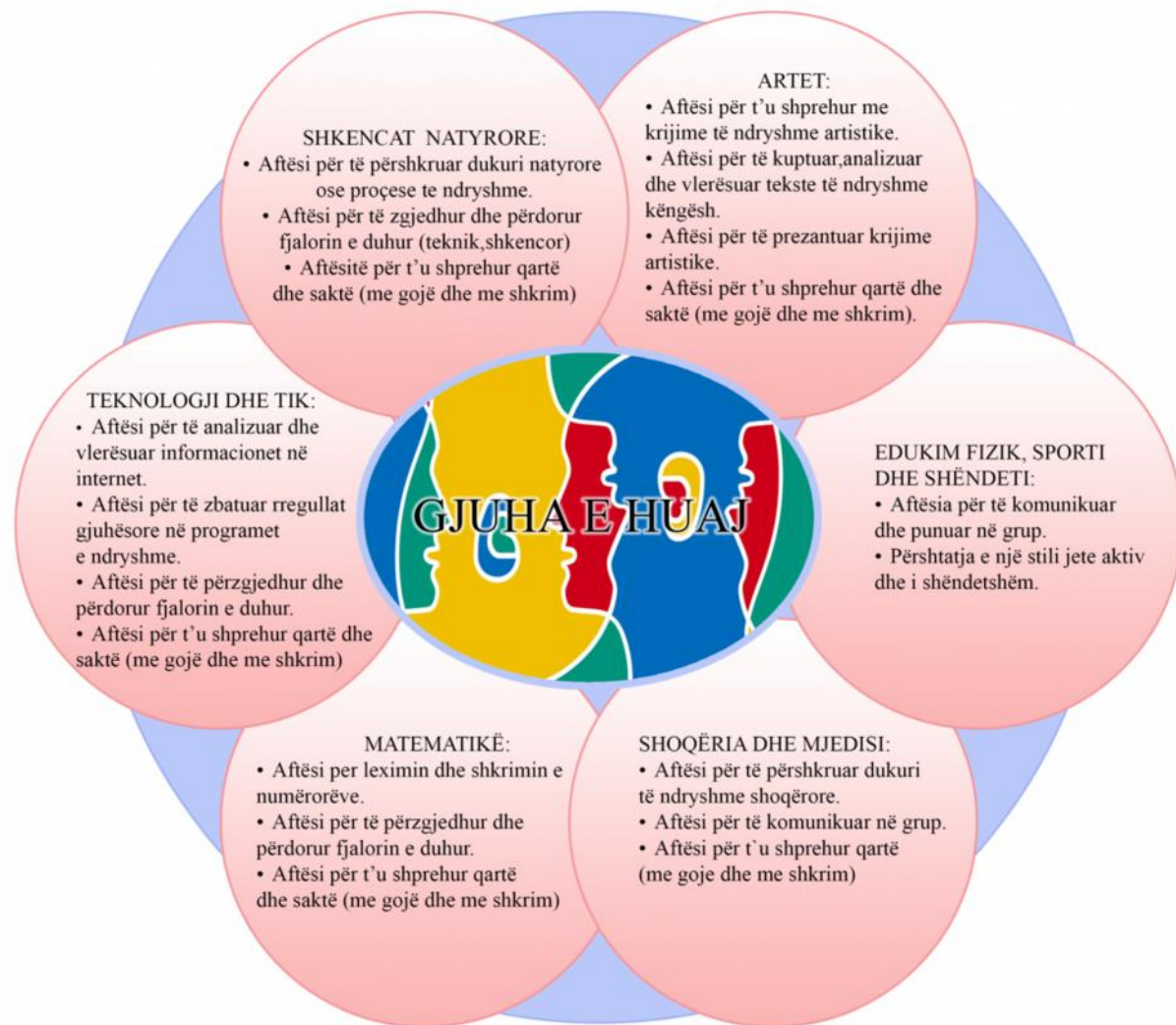
Gjithashtu përvetësimi i mirë i gjuhës së huaj ndihmon nxënësin të zhvillojë më tej punën e tij kërkimore në fushat e tij të interesit (histori,shkenca, matematikë etj) pasi shumë materiale gjenden në gjuhë të huaj. Integrimi i i lëndëve të tjera në gjuhën e huaj ndihmon jo vetëm në lidhjen ndërlëndore por edhe në pasurimin e një leksiku më specifik dhe përdorimin e tij. Lidhja me *shkencat natyrore* p.sh. matematikës dhe gjuhës së huaj shprehet në mësimin numrave, veprimeve matematikore (mbledhja e zbritja, shumëzimi dhe pjesëtimi).

Në lëndën e biologjisë, lidhja bëhet e qartë duke trajtuar tema, si: pjesët e trupit, ushqyerja, shëndeti, mjedisi.

Me artet janë të lidhura ngushtë temat mbi sportin, muzikën, modën, pikturën etj.

Lidhja me lëndën e TIK-ut, përmes së cilës nxënësi aftësohet të përdorë internetin, e-mail-in, programe të ndryshme, platforma digjitale, aplikacione etj. ndihmon atë të eksplorojë të rejtat mbi botën që po studion, të prezantojë sa më bukur dhe në mënyrë logjike idetë dhe opinionet e tij dhe të marrë informacionin në kohë reale. Më konkretisht, kjo lidhje jepet në diagramën e mëposhtme.

Diagrama 3: Lidhja e lëndës “Gjuhë e huaj” me fushat e tjera kurrikulare

2.6 Kompetencat e lëndës “Gjuhë e huaj e parë”

Lënda “Gjuhë e huaj” synon në forcimin e kompetencës kyçe të komunikimit dhe të shprehurit për këtë qëllim zhvillon kompetencat e saj të cilat trajtohen më poshtë.

Kompetenca e komunikimit gjuhësor e fuqizon një person të veprojë duke përdorur specifikisht mjetet dhe mënyrat gjuhësore. Për të realizuar qëllimet komunikuese, nxënësi mobilizon të gjitha kapacitetet e tij dhe i kombinon ato me kompetencën e komunikimit gjuhësor. Kompetenca e komunikimit gjuhësor është një sintezë e njohurive të parimeve bazë gramatikore, e njohurive se si gjuha përdoret në ambiente shoqërore për të kryer funksionin komunikues dhe e njohurive se si funksionet komunikuese kombinohen me parimet e ligjërimit.

Përshkrimi i kompetencave të lëndës “Gjuhë e huaj”

Kompetenca e komunikimit gjuhësor përbëhet nga nënkompetencat e mëposhtme:

Kompetenca gjuhësore nënkupton përvetësimin e rregullave gramatikore, semantike, fonetike, ortografike si dhe pasurimin e fjalorit.

Kompetenca socio-gjuhësore ka të bëjë me dimensionin shoqëror të gjuhës dhe i referohet të mësuarit të akteve të ndryshme të ligjërimit dhe komunikimit në kontekste të ndryshme shoqërore. Këto kontekste kanë të bëjnë me statusin shoqëror, gjininë, moshën e nxënësit si dhe me faktorë të tjerë që influencojnë në stilin dhe regjistrat e gjuhës. Zhvillimi i kësaj kompetence është shumë i rëndësishëm pasi në situata të ndryshme duhen përdorur lloje të ndryshme shprehjesh si edhe duhen mbajtur qëndrime, besime, vlera dhe pikëpamje të ndryshme.

Kompetenca pragmatike ka të bëjë me njohjen e rregullave dhe parimeve sipas të cilave mesazhi komunikues organizohet dhe strukturohet (zhvillimi i temës, lidhja logjike e ideve, koherenca e mendimeve) dhe realizimin e funksioneve komunikuese (kërkimi i informacionit, dhënia e këshillës, kërkimi për ndihmë, rënia dakort, përshëndetjet etj).

Dy faktorë cilësorë të cilët përcaktojnë suksesin e nxënësit në realizimin e funksioneve komunikuese janë:

- a. Rrjedhshmëria
- b. Saktësia e të shprehurit

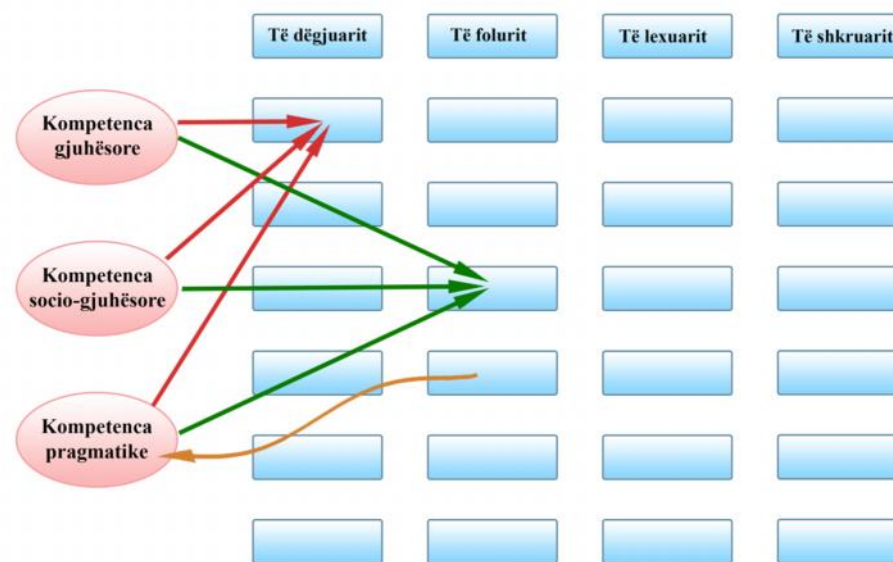
Duke u bazuar tek kompetencat kyçe dhe ato të komunikimit gjuhësor, nxënësi përdor aftësi dhe strategji të përshtatshme për përmbushjen e detyrave në veprimtaritë gjuhësore (me shkrim dhe me gojë): **marrja e informacionit** (të lexuarit, të dëgjuarit), **ndërveprimi** (të folurit ndërveprues, të shkruarit ndërveprues), **produkti** (produkti i të folurit, produkti i të shkruarit) dhe **ndërhyrja** (përmbledhja, interpretimi,

perifrazimi, përkthimi etj). Kryerja e vazhdueshme e veprimtarive gjuhësore bën që nxënësi të forcojë aftësitë dhe shkathtësitë e **të dëgjuarit, të folurit, të lexuarit dhe të shkruarit**.

Lidhja midis aftësive, shkathtësive, veprimtarive dhe kompetencave mund të shihet si një lidhje burimore ku nxënësi gjen tek kompetencat mjetet për të realizuar aktivitetet, por këto të fundit modifikohen dhe shtohen gjatë procesit të komunikimit. Një numër i kufizuar kompetencash i lejon nxënësit të kryejë një numër shumë të madh veprimtarish. Të kuptuarit e këtij dallimi është thelbësor për të bërë të suksesshëm procesin e të mësuarit dhe të nxënimit të gjuhëve.

Përdorimi i gjuhës veçanërisht në ndërveprim me të tjerët lejon përvetësimin e gjuhës, e cila në vetvete përfshin zhvillimin e kompetencave. Të mësuarit e pakontekstualizuar e kompetencave (si p.sh. mësimi i rregullave gramatikore) e ndihmon nxënësin, por nuk është i mjaftueshëm për të përdorur gjuhën si një mjet komunikimi.

Diagrama 4: Lidhja e kompetencave të lëndës “Gjuhë e huaj” me veprimtaritë, aftësitë dhe shkathtësitë gjuhësore

2.7 Rezultatet e të nxënit

KOMPETENCAT E LËNDËS		REZULTATET
<p>1. GJUHËSORE</p> <p>Nxënësi prodhon shprehje të shkurtra të përditshme për të plotësuar nevoja të thjeshta konkrete: detaje personale, rutinën e përditshme, dëshirat dhe nevojat, kërkesën për informacion. Gjithashtu ai/ përdor modele fjalish bazë, komunikon me shprehje të memorizuara dhe grupe fjalësh rreth njerëzve të tjerë, çfarë bëjnë ata etj. Nxënësi ka një repertor të kufizuar të shprehjeve që mban mend rreth situatave që kanë të bëjnë me parashikimet, keqkuptimet që ndodhin në rrethana jo rutinë.</p>	<p>a. Fjalori</p>	Zotëron dhe kontrollon fjalor të mjaftueshëm për të shprehur nevojat bazë të komunikimit dhe për të përballuar nevojat e thjeshta të mbijetesës.
	<p>b. Saktësia gramatikore</p>	Përdor struktura të thjeshta në mënyrë korrekte, por në mënyrë sistematike bën gabime bazë-si p.sh. ka tendecë të ngatërrojë kohët e foljeve dhe harron të bëjë përshtatjet; megjithatë zakonisht është e qartë se çfarë ai/ajo po përpiqet të thotë.
	<p>c. Fonetika</p>	Shqipton në përgjithësi qartë dhe kuptohet, me përjashtim të një aksenti të huaj por ka nevojë për përsëritje të njohurive.
	<p>d. Ortografia</p>	Kopjon fjali rreth temave të përditshme- p.sh. shpjegime si të shkojë diku. Shkruan me saktësi fonetike fjalë të shkurtra që janë pjesë të fjalorit të tij
<p>2. SOCIO-GJUHËSORE</p>	<p>a. Aktet e ligjëritimit dhe komunikimit</p>	Manaxhon shkëmbime shumë të shkurtra informacioni shoqëror duke përdorur përshëndetje, shprehje të përditshme të mirësjelljes. Mund të bëjë dhe t'iu përgjigjet ftesave, sugjerimeve etj.
<p>3. PRAGMATIKE</p>	<p>a. Fleksibiliteti</p>	Zgjeron shprehjet e mësuara nëpërmjet një kombinimi të thjeshtë të elementëve të tyre.

	b. Pjesëmarrja në bashkëbisedim	Kërkon vëmendje në një bashkëbisedim të thjeshtë. Përdor teknika shumë të thjeshta për të filluar, vazhduar dhe mbyllur një bashkëbisedim.
	c. Zhvillimi i temës	Tregon një histori ose përshkruan diçka duke u bazuar në një listë të thjeshtë çështjesh.
	d. Koherenca	Bashkon grupe fjalësh me lidhësa të thjeshta si “dhe”, “por” dhe “sepse”

Aspektet cilësore të përdorimit të gjuhës së folur për nivelin A 2

	Gama/diapazoni	Saktësia	Rrjedhshmëria	Ndërveprimi	Koherenca/ lidhja logjike
A 2	Përdor modele fjalish bazë, shprehje të mbajtura mend, grupe fjalësh dhe formula të shprehuri për të komunikuar informacion të kufizuar në situata të thjeshta të jetës së përditshme.	Përdor disa struktura të thjeshta, por bën gabime bazë në mënyrë sistematike.	Është i kuptueshën në fjalitë e shkurtra, megjithatë ndalesat, fillimi i gabuar i një bisede dhe riformulimi i fjalisë janë të dukshme.	Mund t’iu përgjigjet pyetjeve të thjeshta. Mund të tregojë se është duke e ndjekur bisedën, por rrallë kupton mjaftueshëm për të vazhduar bisedën.	Mund të lidhë grupe fjalësh me lidhëza të thjeshta si “dhe , ”por” dhe “sepse”.

Për përmbushjen e kompetencave të lëndës të cilat çojnë natyrshëm në forcimin e kompetencave të fushës dhe atyre kyçe, nxënësit i duhet të konsolidojë njohuritë dhe konceptet e duhura, të aftësohet në shkathtësitë e fituara dhe të mbajë qëndrime në situata të ndryshme.

Njohuri dhe koncepte:

1. Formimi kulturor:

- a. **Jeta e përditshme** (*koha e lirë: aktivitetet e moshës, planifikimi i kohës, axhenda, sporti, ushqimet, të dhëna personale, plane personale etj.*)
- b. **Jeta shkollore** (*planifikimi i udhëtimeve me klasën, rregullat në shkollë, mësimi në shkollë etj.*)
- c. **Jeta personale dhe shoqërore** (*probleme të adoleshencës, festat, personaliteti, marrëdhëniet shoqërore, dëshirat etj.*)
- d. **Bota rreth nesh** (*udhëtimet dhe turizmi, kultura, kujdesja për planetin , çështje, përgjegjësitë shoqërore, komuniteti etj.*)
- e. **Bota e komunikimit** (*shkenca dhe teknologjia, shpikje dhe zbulime, telefoni, radio, muzika, çështje aktuale*)

2. Formimi gjuhësor:

- a. **Gramatika** (*mbiemrat dhe shkallët e tyre, llojet e ndajfoljeve, emrat e numërueshëm dhe të panumëruesh, kohët e foljeve, shprehje foljore të thjeshta, fjali kushtore, parafjalët, mënyra joveprore , ligjërata e drjetë dhe e zhdrejtë etj.*)
- b. **Funksionet gjuhësore** (*të shprehurit e preferencave/kërkesave/ofertave/aprovimit/ mosaprovimit/ qëllimit, dhënia e këshillave/sugjerimeve etj.*)

Aftësi dhe shkathtësi:

Të dëgjuarit

Përshkrimi:
Nxënësi kupton mjaftueshëm për të qenë në gjendje që të plotësojë nevojat e tij konkrete kur e folura artikullohet ngadalë dhe qartë.
Nxënësi:
) identifikon temën e diskutimit dhe disa detaje kur flitet ngadalë dhe qartë;

-) kap thelbin e lajmërimeve, të mesazheve të thjeshta dhe të qarta;
-) kupton udhëzime të thjeshta se si mund të shkohet nga një vend në tjetrin me transport publik;
-) kupton pjesë të incizuara me kusht që folësi të flasë ngadalë dhe qartë;
-) kupton dhe mund të veçojë informacionin thelbësor në një histori të thjeshtë mbi një temë të njohur për të;
-) kupton mesazhin në ambiente të ndryshme publike, si në aeroport, supermarket, stacion treni etj.;
-) identifikon idenë kryesore të një bisede me tema të njohura si shkolla, argëtimet kur gjuha artikulohet pastër dhe me shpejtësi normale.
-) kupton një guidë turistike nëse flitet qartë;
-) reagon ndaj një informacioni nga pjesë të incizuara me kusht që folësi të artikulojë materialin me ritëm normal dhe me gjuhë të qartë;
-) identifikon përshkrimin e plotë të një personi apo vendi si edhe disa veçori dalluese;
-) identifikon çështjet kryesore në programe televizive ku trajtohen tema të njohura të fushës së interesit dhe kur ritmi është i ngadaltë dhe i qartë.

Të lexuarit

Përshkrimi:

Nxënësi kupton tekste të shkurtra dhe të thjeshta të hartuara kryesisht në një gjuhë të përditshme dhe me fjalor të një frekuence të lartë. Mund të kuptojë përshkrimin e ngjarjeve, shprehjen e ndjenjave dhe të urimeve në letra personale.

Nxënësi:

-) gjen informacion specifik dhe të parashikueshëm në materiale të jetës së përditshme si lajmërime, menu, orare etj;
-) dallon të dhëna personale në një pyetësor;
-) identifikon mesazhe, komente të thjeshta mbi detyrat dhe punën e bërë;
-) lexon dhe kupton tekste të thjeshta me gjuhë jo shumë të ngarkuar;

- J dallon informacionin bazë dhe disa detaje në një tregim që trajton temë të njohur me fjalor përgjithësisht të trajtuar më parë;
- J identifikon mesazhin kyç në njoftime, faqe interneti etj.;
- J kupton rregulla si p.sh. ato të sigurisë kur shprehen me gjuhë të thjeshtë
- J identifikon informacionin specifik në broshura dhe artikuj të shkurtër gazetash ku përshkruhen ngjarje;
- J kupton udhëzime të thjeshta për përdorimin e pajisejeve të përdorimit të përditshëm si p.sh. telefoni, televizori etj.;
- J identifikon çështjet kryesore në gazeta apo revista ku trajtohen tema të njohura nga fusha të interesit si jeta rinore, moda veprimtaritë e kohës së lirë etj. kur gjuha e përdorur është e drjetpërdrejtë dhe e qartë.

Të folurit

Të folurit ndërveprues:

Përshkrimi:

Nxënësi mund të komunikojë lirshëm në situata të strukturuar dhe biseda të shkurtra me kusht që të ndihmohet nga bashkëfolësi; manaxhon biseda të thjeshta rutinë pa vështirësi; pyet dhe përgjigjet si edhe shkëmben ide dhe informacion për tema të njohura për të në situata të përditshme.

- J kupton mjaftueshëm për të manaxhuar pa vështirësi biseda të përditshme dhe rutinë;
- J vendos kontakte shoqërore; si p.sh. përshëndet, prezanton, falenderon etj;
- J merr pjesë në biseda në një kontekst të jetës së përditshme për tema me interes për të;
- J kupton dhe reagon duke diskutuar mbi veprimtaritë e preferuara, miqtë dhe shkollën me fjali të lidhura saktë dhe thjeshtë;
- J ndjek bashkëfolësin gjatë një bashkëbisedimi të përditshëm duke kërkuar herë-herë përsëritjen e fjalëve dhe shprehjeve të paqarta;
- J shkëmben informacion dhe jep opinionin e tij për probleme praktike;
- J përshkruan thjesht dhe shkurt përvoja personale të pushimeve apo veprimtari të ndryshme të ndodhura në të shkuarën;

-) diskuton mbi planet me shokët duke sugjeruar alternativa personale;
-) merr dhe jep këshilla mbi aspekte të jetës së përditshme si këshilla për të kaluar fundjavën, pushimet verore;
-) flet për familjen, miqtë në një diskutim me miqtë e tij;
-) identifikon temën e diskutimit në biseda jo formale me shokët ku flitet ngadalë dhe qartë;
-) pyet dhe u përgjigjet pyetjeve për veten, familjen, shkollën dhe vendbanimin.
-) bën dhe pranon një ftesë/sugjerim, këkron falje, bie dakort me bashkëfolësin ose jo etj.;
-) pyet dhe jep udhëzime të thjeshta për t'u orientuar në rrugë;
-) është i kuptueshëm në një intervistë dhe komunikon ide dhe informacion për tema të njohura me kusht që të ndihmohet nga bashkëfolësi për të shprehur saktë atë që dëshiron;

Produkti i të folurit:

Përshkrimi:

Nxënësi përshkruan thjeshtë njerëz, vende, objekte, jetën e përditshme, dëshirat etj. me shprehje dhe fjali të thjeshta të lidhura në mënyrë lineare.

-) tregon një histori ose përshkruan diçka thjeshtë dhe në mënyrë lineare;
-) përshkruan plane, rutinën e përditshme, përvoja dhe aktivitete personale
-) përshkruan familjen e tij, kushtet e jetesës, shkollën, njerëz, vende me fjali të thjeshta.
-) shpjegon se çfarë i pëlqen dhe çfarë jo;
-) përdor gjuhë të thjeshtë përshkruese për të krahasuar dy objekte;
-) prezanton shumë shkurt një temë të njohur për të dhe jep arsye dhe shpjegime të shkurtra për planet ose opinionet e tij;
-) përdor forma të mirësjelljes në përshëndetje dhe prezantime.

Të shkruarit

Përshkrimi:

Nxënësi shkruan tekste të shkurtra dhe letra personale mbi tema të jetës së përditshme duke ruajtur koherencën e elementëve përbërës. Nxënësi përdor fjali dhe shprehje të thjeshta të lidhura me lidhëzat shtuese dhe shkakore “dhe”, “por”, “sepse”.

-) shkruan rreth aspekteve të jetës së përditshme me fjali të lidhura me njëra-tjetrën;
-) shkruan një mesazh ose një letër të thjeshtë duke përdorur formula mirësjelljeje;
-) përshkruan në një letër personale familjen, vendin ku banon, kohën dhe me se merret;
-) përshkruan itinerarin e një udhëtimi;
-) shkruan një recetë gatimi;
-) përshkruan shokë, miq, të afërm, personazhe, objekte, sende e kafshë të dashura për të;
-) përshkruan thjeshtë atë që dëshiron të bëjë në një të ardhme të afërt ose të largët si: shkollën që dëshiron të ndjekë, profesionin që do të ushtrojë etj.;
-) përshkruan me shkrim thjesht njerëzit, vendin, punën, studimet etj.;
-) përshkruan thjesht atë që i ka ndodhur në një të shkuar të largët ose të afërt;
-) përshkruan një ngjarje reale ose imagjinare të shkurtër me gjuhë të thjeshtë dhe fjalor të njohur ;
-) përshkruan një përvojë personale si eksursion, shfaqje, koncert duke përcaktuar vendin, kohën, personazhet dhe elementët më mbresëlënës.

Vlera dhe qëndrime

Nxënësi:

- J shfaq sjellje të përshtatshme gjatë të dëgjuarit si p.sh.: ndjek me vëmendje tekstin që dëgjon;
- J është korrekt në komunikim dhe nuk e ndërpret bashkëfolësin kur është duke folur;
- J shpreh pëlqim dhe interes, keqardhje ndaj asaj që dëgjon, duke reaguar me veprime;
- J respekton mendimin e bashkëbiseduesit duke e dëgjuar me vëmendje;
- J respekton rregullat e etikës gjatë komunikimit personal dhe në grup;
- J respekton bashkëfolësit pa dallime gjinie, besimi, ideje;
- J respekton bashkëfolësin, audiencën me fjalë dhe qëndrime;
- J respekton dhe pranon mendimin ndryshe gjatë diskutimeve;
- J respekton përpjekjet personale dhe ato në grup;
- J demonstroi bashkëpunim dhe qëndrim etik gjatë punës në grup dhe në diskutime;
- J demonstroi besim dhe vullnet në arritjen e rezultateve;
- J vlerëson burime të ndryshme informacioni;
- J kujdeset për veten, të tjerët dhe ambientin;
- J vlerëson kontributin e të tjerëve gjatë kryerjes së një detyre;
- J tregon vetëbesim dhe vetëvlerësim gjatë kryerjes së detyrave të ndryshme;
- J demonstroi tolerancë dhe respekt për kulturën dhe gjuhët e vendeve të tjera;
- J demonstroi pavarësi në vendimmarrje dhe veprime.

Për të kryer detyrat që i jepen, nxënësi duhet të përfshihet në veprimtari të shumta gjuhësore dhe të përdorë strategji komunikuese. Strategjitë konsiderohen si nyje lidhëse midis burimeve të nxënësit (kompetencat) dhe se çfarë ai mund të bëjë me ato (veprimtaritë komunikuese). Shumica e situatave përfshijnë llojshmëri veprimtarish dhe përdorim të më shumë se një aftësie ose shkathtësie. Për shembull, në një orë mësimi, një nxënësi i kërkohet të dëgjojë shpjegimin e mësuesit, të lexojë një tekst me zë ose në heshtje, të ndërveprojë me nxënësit e tjerë në grup, të shkruajë një ushtrim ose ese madje edhe të perifrazojë, shpjegojë etj. Strategjitë janë mjeti që nxënësi përdor për të mobilizuar dhe balancuar të gjitha burimet e tij, të aktivizojë të gjitha aftësitë e tij për të përmbushur plotësisht dhe me sukses detyrat që i jepen.

Strategjitë që përdor nxënësi në veprimtaritë prodhuese (produkti i të folurit/ produkti i të shkruarit)	
Planifikimi	Kujton dhe përsërit një grup të përshtatshëm shprehjesh nga repertori i mësuar.
Kompensimi	Përdor lëvizjet dhe mimikën për të qartësuar atë që do të shprehë kur nuk e di fjalën e saktë.
Monitorimi dhe korrigjimi	Nuk ka përshkrues për këtë strategji në këtë nivel.
Strategjitë që përdor nxënësi në veprimtaritë marrëse (të kuptuarit gjatë të dëgjuarit dhe të lexuarit)	
Identifikimi i të dhënave ndihmëse dhe gjetja e kuptimit	Përdor idenë kryesore të një teksti të shkurtër me temë nga jeta e përditshme për të nxjerrë kuptimin e fjalëve që nuk di.
Strategjitë që përdor nxënësi në veprimtaritë ndërvepruese (të folurit ndërveprues/ të shkruarit ndërveprues)	
Marrja e fjalës në bashkëbisedim	Përdor teknika të thjeshta për të filluar, vazhduar ose përfunduar një bisedë. Kërkon vemendjen e të tjerëve gjatë bisedës.
Bashkëpunimi	Tregon nëse po e ndjek bisedën.
Pyetje për t'u qartësuar	Pyet shumë thjeshtë për përsëritjen e informacionit kur nuk e kupton. Pyet për të qartësuar kuptimin e fjalëve kyçe duke përdorur shprehje fikse të mësuara më parë.

2.8 Ndarja e orëve mësimore

Në tabelën e mëposhtme është dhënë koha mësimore për klasën IX, sipas orëve vjetore të përcaktuara në planin mësimor të arsimit bazë.

Orët Mësimore 35 javë x 3 orë/javë = 105 orë vjetore

Klasa e IX	Formimi kulturor	Formimi gjuhësor		Puna me portofolin	Totali i orëve
		Gramatika	Funksionet gjuhësore		105 orë
	40%	30%	20%	10%	
	42 orë	32 orë	21 orë	10 orë	

Mësuesi ka të drejtë të ndryshojë deri në masën 10% të orëve të përcaktuara në tabelë duke pasur parasysh karakteristikat e çdo klase si edhe përparimin e nxënësve.

Tek orët e formimit kulturor përfshihen pjesët e reja të leximit dhe të dëgjimit të cilat përfshijnë njohuritë që merr nxënësi mbi botën e punës, shkollës, jetës personale, natyrës, udhëtimet, kulturat dhe traditat e vendeve të ndryshme etj. Nëse mësuesi vë re se disa njohuri nuk mund të përvetësohen nga nxënësi brenda një ore mësimore, ai planifikon orë rimarrje për ato njohuri.

Orët e formimit gjuhësor mbi gramatikën përfshijnë njohuritë gramatikore dhe punën me fjalorin që realizohet gjatë vitit. Këtu mund të përfshihen edhe orët e përforcimit të njohurive nëse mësuesi e shikon të nevojshme. Gjithashtu njohuritë gramatikore nuk mund të merren jashtë

kontekstit dhe duke patur parasysh që përjasja në kurrikulën bërthamë është të mësuarit nëpërmjet situatave të të nxënësve, këto njohuri mund të ndërthuren edhe gjatë orëve kur fokusi është të folurit ose të shkruarit.

Funksionet gjuhësore iu referohen akteve të komunikimit që nxënësi realizon gjatë procesit të marrjes së gjuhës së huaj dhe mund të realizohen në përputhje me njohuritë dhe shkathhtësitë e tjera.

Duke pasur parasysh se vlerësimi i nxënësit bëhet edhe përmes përdorimit prej tij të portofolit, del si e domosdoshme që mësuesit të planifikojnë orë edhe për realizimin e projekteve dhe detyrave me portofolin e gjuhëve.

Teste të detyruara gjatë një viti shkollor janë 3 të cilat kryen rreth përfundimit të çdo periudhe.

Planifikimi i orëve mësimore bëhet vjetor (sintetik- bëhet ndarja totale e orëve) si edhe në bazë periudhash tre mujore (analitik- trajtohen temat për çdo orë mësimi).

3 UDHËZIME METODOLOGJIKE

Metodat e mësimdhënies janë mjaft të rëndësishme për të realizuar një mësimdhënie efektive. Përdorimi i tyre shërben për zhvillimin gjuhësor të nxënësve dhe konsolidimin e kompetencave kyçe dhe ato të fushës.

Mësuesit duhet të përditësojnë njohuritë rreth metodave, teknikave dhe strategjive të mësimdhënies me qëllim që të zhvillojnë tek nxënësi dëshirën për dijen, virtytet njerëzore, ambicien për të qenë i suksesshëm dhe aktiv në jetën e përditshme dhe botën e punës. Metoda, strategji dhe teknika të tilla, si: diskutim për njohuritë paraprake, diagramë piramidale, lexim i drejtuar, imagjinata e drejtuar, parashikim me terma paraprake, harta e konceptit, rrjeti i diskutimit, pyetje autorit, ditaret e të nxënësve, pyetja sjell pyetjen, puna në çift ose në grup etj., shërbejnë si nxitje për nxënësin dhe si garanci për rezultate të mira në procesin e mësimdhënies dhe mësimnxënies. Përjasja ndaj metodologjive të mësimdhënies dhe mësimnxënies duhet të jetë shumë e gjerë dhe të paraqesë të gjitha mundësitë në mënyrë të qartë dhe transparente duke shmangur dogmatizmin. Mësuesi duhet të përdorë ato metoda që e ndihmojnë atë më shumë të arrijë përmbushjen e qëllimit final që është plotësimi i nevojave të nxënësit për t'u bërë një zotërues i mirë i gjuhës.

Mësimdhënia e gjuhës së huaj karakterizohet nga kriteret e mëposhtme:

Mësimdhënie me në qendër nxënësin

Nxënësi është në qendër të procesit të mësimdhënies. Ky proces ndërtohet në varësi të nevojave, aftësive dhe interesave të nxënësit. Nxënësit e një klase nxënë në mënyra të ndryshme: disa individualisht ose në grup, të tjerë nën udhëheqjen e mësuesit, të pavarur ose me anë të mjeteve të ndryshme didaktike. Përpos kësaj, lënda ‘gjuhë e huaj’ kërkon që nxënësi të nxëjë konceptet, të zotërojë shprehitë dhe të zbatojë njohuritë gjuhësore. Të dyja këto kushte diktojnë nevojën për strategji të ndryshme të mësimdhënies, të cilat përshtaten me objektin e të nxënit dhe nevojat e nxënësit. Qëllimi i çdo strategjie të mësimdhënies është që çdo nxënës të mësojë dhe të zbatojë njohuritë gjuhësore në mënyrë efektive.

Të mësuarit bashkëveprues

Mësuesit sigurojnë një mjedis të pasur dhe nxitës për komunikim dhe ndërveprim mes nxënësve. Ata përdorin metoda, strategji dhe teknika që nxitin të mësuarin bashkëveprues. Nxënësi gjatë orëve të gjuhës së huaj shpesh motivohet të punojë me nxënësit e tjerë. Detyrat e përbashkëta i sigurojnë nxënësit më shumë kohë për të komunikuar dhe për të ndarë përvojat e tij me pjesëtarët e tjerë të grupit. Puna në grupe nxit respektin dhe tolerancën ndaj mendimit të tjetrit si dhe ndikon në përdorimin e formave demokratike për ndarjen e përgjegjësive dhe punës.

Njëherazi edhe shkalla e zotërimit të gjuhës rritet duke forcuar me shumë lidhjen midis kompetencave kyçe dhe atyre të fushës.

Integrimi

Veprimtaritë gjuhësore si: të lexuarit, të shkruarit, të folurit, të dëgjuarit dhe përdorimi i drejtë i gjuhës trajtohen në mënyrë të integruar që të sigurohen lidhje kuptimplota mes tyre. Ato plotësojnë njëra-tjetrën dhe zhvillohen së bashku për t’a bërë nxënësin të aftë të komunikojë dhe të përdorë njohuritë e marra në situata të njohura dhe të panjohura për të.

Procesi i rimarrjes së njohurive

Aftësitë dhe shkathtësitë, njohuritë rreth sistemit gjuhësor dhe llojet e ndryshme të teksteve zhvillohen duke u rishikuar çdo vit. Kjo arrihet duke kaluar nga e njohura tek e panjohura dhe nga më e thjeshta te më e vështira. Temat dhe njohuritë do të rimerren në mënyrë të hollësishme dhe ciklike në faza të njëpasnjëshme të programit mësimor. Kjo mundëson që nxënësi të përparojë nga niveli bazë në nivele më të larta të përdorimit të gjuhës.

Situata e të nxënit

Mësuesi duhet të parashikojë situatë të nxëni që të realizojë gjatë një ose disa temave mësimore. Me situatë të nxëni kuptohet ndërtimi i njohurive nëpërmjet një situatë praktike ose reale. Kjo mund të zgjasë një ose disa orë mësimi. Kjo situatë e ndihmon nxënësin të përdorë njohuritë e marra në jetën e tij të përditshme pa vështirësi dhe në interes të tij.

Pavarësisht metodave të përdorura mësuesi duhet të ketë parasysh që nxënësi ka fituar:

-) kompetencat e duhura
-) aftësinë për t'i përdorur këto kompetenca
-) aftësinë për të përdorur strategjitë e duhura në vënien e kompetencave në veprim.

4 UDHËZIME PËR VLERËSIMIN

Vlerësimi i nxënësit është ndër komponentët më të rëndësishëm të kurrikulës me bazë kompetencat. Ky vlerësim, bazuar në rezultatet e të nxënit, përfshin gjykimin për arritjet e nxënësit (njohuri, shkathtësi, qëndrime) përkundrejt niveleve të arritjeve.

Roli kryesor i vlerësimit është të përmirësojë të nxënit. Informacioni i siguruar nga vlerësimi i ndihmon mësuesit të kuptojnë anët e dobëta dhe anët e forta të nxënësit në përmbushjen e kompetencave kyçe dhe ato të programit lëndor për secilën klasë, si dhe u jep mundësi të përmirësojnë mësimdhënien dhe të bëjnë propozime për përmirësimin e programeve.

Në përzgjedhjen e praktikave të vlerësimit, përcaktimin e kohës së përshtatshme për vlerësim dhe përzgjedhjen e materialeve që do të vlerësohen duhet pasur parasysh:

-) përcaktimi i qëllimit dhe strategjisë së vlerësimit;
-) përzgjedhja e veprimtarive që mundësojnë demonstrimin e formimit dhe konsolidimit të kompetencave;
-) përdorimi i vlerësimit për të verifikuar çfarë di aktualisht nxënësi;
-) besimi se të gjithë nxënësit mund t'i përmirësojnë arritjet e tyre.

Tradicionalisht, tre koncepte konsiderohen nga më themeloret në vlerësim: vlefshmëria, besueshmëria dhe të qëniti vlerësim i realizueshëm. Mësuesi duhet të ketë parasysh që në vlerësim të jetë i paanshëm dhe transparent.

Vlerësimi i nxënësit ndahet në tre tipa kryesorë:

Vlerësimi diagnostikues që zakonisht kryhet në fillim të vitit shkollor ose para zhvillimit të një grupi orësh, për të identifikuar njohuritë paraprake, interesat ose aftësitë që ka nxënësi rreth asaj për të cilën do të zhvillohet mësimdhënia gjatë vitit shkollor. Ky informacion përdoret për të orientuar praktikën e mësimdhënies dhe mësimnxënies në mënyrë që të përcaktohen strategjitë e të ardhmes. Vlerësimi diagnostikues mund të jetë i shkurtër, i shpejtë, joformal dhe mund të bëhet me gojë dhe me shkrim.

Vlerësimi formues ose i vazhdueshëm është një proces që ndodh gjatë gjithë kohës në klasë dhe informon nxënësit, prindërit dhe mësuesit mbi progresin e nxënësve. Të dhënat dhe informacioni i mbledhur nga vlerësimi formues përdoren për të përmirësuar proceset e mësimdhënies dhe të nxënies. Fokusi i vlerësimit formues nuk duhet të jetë vetëm vlerësimi me notë i nxënësit. Ky vlerësim mund të jetë edhe me simbole, komente etj.

Vlerësimi përmbledhës ose përfundimtar kryhet më shpesh në fund të një grupi orësh, për të përcaktuar çfarë është mësuar pas një periudhe kohe dhe shoqërohet me notë. Vlerësimet përmbledhëse përdoren jo vetëm për të informuar nxënësit e prindërit për progresin e fëmijëve të tyre, por edhe për të përmirësuar praktikën e mësimdhënies dhe të nxënies si dhe për të krahasuar arritjet me rezultatet e pritshme të të nxënies. Gjatë zbatimit të programit nxënësve duhet t'u jepet mundësia të punojnë individualisht, në çift ose në grup për kryerjen e detyrave të dhëna dhe përmbushjen e kompetencave të lëndës dhe atyre kyçe. Në çdo rast mësuesi parashtron peshën e vlerësimit me notë të grupit, në tërësi dhe të secilit nxënës, në veçanti.

Mësuesi nuk e ka të detyrueshëm vlerësimin me notë të nxënësve në çdo orë mësimi dhe të vendosë nota në regjistër për secilin prej tyre. Si rregull, nxënësit dhe mësuesit duhet të bashkëbisedojnë lirshëm si partnerë rreth përvetësimit të njohurive të fituara të orëve të kaluara dhe mirëkryerjes së detyrave në klasë dhe jashtë klase.

Komponentët e vlerësimit janë vlerësim me gojë dhe vlerësim me shkrim. Këto vlerësime bëhen në mënyrë të alternuar me njëri-tjetrin për t'i dhënë mundësi mësuesit të bëjë një vlerësim të saktë dhe të mirëpeshuar për të gjitha veprimtaritë gjuhësore. Mësuesi, në përputhje me parimet themelore të vlerësimit, siguron përdorimin e të gjitha llojeve të vlerësimit, të cilët përcaktohen si të domosdoshëm për të gjykuar në lidhje me arritjet e nxënësve, në funksion të mbështetjes së të nxënësve dhe mësimdhënies.

Vlerësimi i punëve me shkrim është një mjet shumë i rëndësishëm i njohjes së aftësive gjuhësore të nxënësve. Praktikën e reja sot orientojnë vendosjen e kriterëve dhe të standardeve të përshtatshme dhe të arritshme nga nxënësit. Kështu, duhen kërkuar forma të larmishme vlerësimi, të cilat të pasqyrojnë nivelin real të arritjeve të nxënësve për marrjen e masave për përmirësimin e tij. Mësuesi duhet ta ndjekë gjithë procesin e të shkruarit që nga planifikimi dhe deri tek rishikimi dhe redaktimi. Shënimet e mësuesit janë shumë të rëndësishme për vlerësimin e punëve me shkrim të nxënësve: ato duhet të jenë të tilla që t'i motivojnë ata. Vlerësimi që nxënësit mund t'i bëjnë njëri-tjetrit, është një tjetër formë e rëndësishme që ndihmon mbarëvajtjen e punës në këtë drejtim.

Vetëvlerësimi është element i rëndësishëm në mësimin e gjuhës së huaj. Vënia e synimeve të qarta në program mundëson vetëvlerësimin e tyre në vazhdimësi. Gjatë vetëvlerësimit në procesin mësimor ndiqen këta hapa:

-)] Mësuesi diskuton me nxënësit atë që ata do të arrijnë në klasë.
-)] Nxënësit vlerësojnë punën e tyre në çifte. Më pas mësuesi/ja dhe nxënësit bëjnë komentimin përfundimtar.
-)] Nxënësit vlerësojnë punën e njëri-tjetrit në grupe duke marrë role të ndryshme, madje ndonjëherë dhe pa nevojën e ndihmës së mësuesit.
-)] Nxënësit mbajnë shënim arritjet e tyre duke përdorur edhe gjuhën amtare.
-)] Mësuesit bisedojnë me nxënësit individualisht dhe i tregojnë arritjet.

) Nxënësi cakton objektivat për të ardhmen.

Nga vetëvlerësimi përfiton si nxënësi, ashtu edhe mësuesi. Njohja e nxënësit me vetëvlerësimin e ndërgjegjëson atë të kuptojë më mirë problemet e të mësuarit dhe i jep mundësi të caktojë objektiva për të ardhmen.

Vetëvlerësimi realizohet gjatë punës me portofolin e gjuhëve.

Vlerësimi me portofol lëndor

Portofoli i nxënësit, si një mundësi vlerësimi e vetëvlerësimi, është një koleksion i punimeve të tij përgjatë vitit shkollor, kontributeve dhe arritjeve të tij në gjuhën që po mëson, kompetencat kyce, për punën individuale dhe në grup, krijmtarinë, talentin, si dhe për aspekte të gjykimit dhe reflektimit të nxënësit për veten dhe të tjerët.

Portofoli gjuhësor ka dy funksione: a. raportues dhe b. pedagogjik

Ai përbëhet nga tri pjesë :

- a. **Pashaporta gjuhësore**- ku nxënësi regjistron nivelet gjuhësore, kualifikimet dhe përvojat ndërkulturore.
- b. **Biografia gjuhësore** – ndihmon nxënësin të regjistrojë dhe të reflektojë mbi progresin e tij gjuhësor.
- c. **Dosja**- tek e cila mund të përmbajë punë me shkrim, detyra tematike, projekte lëndore e ndërlëndore, certifikata, diploma etj.

Pjesë e vlerësimit është edhe informimi i nxënësve dhe prindërve për rezultatet e vlerësimit ose për ecurinë dhe arritjet e nxënësit.

Detaje që kanë lidhje me vlerësimin gjenden në dokumente zyrtare të posaçme për vlerësimin.

5 TABELA E NIVELEVE SIPAS KLASAVE

Tabela pasqyron përputhjen e niveleve gjuhësore sipas Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave dhe shtrirjen e tyre sipas klasave në sistemin arsimor parauniversitar të Republikës së Shqipërisë.

nivelet klasat	A 1	A 2	A 2+	B 1	B 1+	B 2
Klasa 12						
Klasa 11						
Klasa 10						
Klasa 9						
Klasa 8						
Klasa 7						
Klasa 6						
Klasa 5						
Klasa 4						
Klasa 3						

* Në përfundim të klasës së nëntë nxënësi është në nivelin A2+.